

‘Vriendelijk uitzaaiend’

Tekst: Emiel van den Berg | Fotografie:

Deze plant werd door Carl Linnaeus voor het eerst, in 1753, beschreven als *Polygonum orientale*. In 1841 besloot Édouard Spach dit te veranderen naar *Persicaria orientalis* en uiteindelijk is de verwarring rondom de naamgeving *Polygonum* versus *Persicaria* er nog tot op de dag van vandaag. Zoeken naar deze plant in oude boeken vraagt dus altijd twee routes, maar ondanks de onbekendheid werd en wordt hij geregeld omschreven. Zo noemt Michael King in zijn boek *Verrassende eenjarige Persicaria orientalis* een zeldzame plant die waardevol is vanwege zijn hoogte en elegantie. In het boek *Eenjarige & Tweejarige* van Roger Philips en Martin Rix wordt geschreven over *Polygonum orientale*, die opvalt met de rode tot purperen hangende schijnaren aan stengels tot wel drie meter hoogte. Het boek meldt dat de plant populair was in de 18de en 19de eeuw en dat men hem ten tijde van de uitgave (eerste druk in 2002) bijna niet meer tegenkomt.

Verrassend genoeg is *Persicaria orientalis* tegenwoordig ineens weer vaker te vinden in met name liefhebberstuinen. Zo ook in de tuin van Alix de Saint Venant, eigenaresse van Château de Valmer in het Franse Loiregebied. In haar indrukwekkende groentetuin vol met bekende en onbekende eetbaarheden, staat her en der *Persicaria orientalis*. Deze *Persicaria* groeit van nature in Azië en Australië, maar komt ook op bescheiden schaal in de vrije natuur in Midden- en Zuid-Europa voor.

ZAAIT MAKKELIJK UIT

Het is geen vaste plant, geeft De Saint Venant meteen toe. “Maar een eenjarige die zich makkelijk uitzaait en jaarlijks in de tuin is terug te vinden. In die zin toch wel een vaste te noemen. Dat uitzaaien zorgt niet voor overlast, het is geen invasieve plant. Daarbij zijn de zaailingen in het voorjaar makkelijk herkenbaar en eenvoudig uit de grond te trekken.” Voorzaaien in potjes doet ze niet en vindt ze ook niet nodig. De Saint Venant prijst de snelle groei van de plant die vanaf het voorjaar snel richting de twee tot drie meter hoogte gaat. “Handig om leegtes in de border mee te vullen. Ze worden hoog, maar blijven transparant.”

Aan de hoge, stevige stengels staan nogal grove bladeren, waartussen vanaf eind juni de eerste bloemen verschijnen. De bloei bestaat uit sierlijk hangende, circa 10 cm lange schijnaren met kleine rozerode bloemen. Omdat de stengels zich rijk vertakken oogt de bloei zeer uitbundig. Vanwege die vertakking kan de plant zich ook makkelijk tussen buurplanten nestelen, vandaar de door de Engelse bedachte naam ‘Kiss-me-over-the-gardengate’ die vaak als een soort cultivarnaam wordt toegevoegd. In de herfst verdroogt het blad, de rode stengels blijven dan nog opvallen. “Die lange stengels zijn hol en bijzonder decoratief. Laat ze drogen en gebruik ze in bijvoorbeeld bloemstukken.”

Soort: *Persicaria orientalis*

Nederlandse naam: oosterse duizendknoop

Groei vorm: opgaande stengels, tot 3 meter

Bloem: roodachtig, in hangende schijnaren

Stengels: stevig en hol

Extra: bescheiden uitzaaiend